

Available online at: <http://www.advancedscientificjournal.com>

<http://www.krishmapublication.com>

IJMASRI, Vol. 3, issue 1, pp. 504 - 508, Oct. -2023

<https://doi.org/10.53633/ijmasri>

**INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY
ADVANCED SCIENTIFIC RESEARCH AND INNOVATION
(IJMASRI)**

ISSN: 2582-9130

IBI IMPACT FACTOR 1.5

DOI: 10.53633/IJMASRI

RESEARCH ARTICLE

வேள்விக்குடி செப்பேடுகள்- ஓர் ஆய்வு

செ.அபிபூஜா மற்றும் பா.பிரியதர்ஷினி

*முதுகலை வரலாறு - இரண்டாமாண்டு, எம் வி முத்தையா அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி,
திண்டுக்கல்*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் மாடக்குளத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செப்புத் தகடுகள் ஆகும். இது பத்து செப்புத் தகடுகளில் 155 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஒன்று முதல் முப்பது மற்றும் 143 முதல் 150 வரையிலான வரிகள் சமஸ்கிருத கிரந்த எழுத்துக்களில் உள்ளன. மீதமுள்ள வரிகள் தமிழ் வட்டெழுத்து எழுத்துக்களில் உள்ளன. வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். பாண்டிய மன்னன் பழையக முடிக்குடுமி பெருவடி தலைமை ஆசையார்யாள் நரிக்கொரவனுக்கு வேள்விக்குடி கிராமத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கியது பற்றி கூறுகிறது. இக்காலத்தில் களப்பிர மன்னன் தமிழகம் (தமிழ்நாடு) மீது படையெடுத்தான். பராந்தக நெடுஞ்சடையன் களப்பிரர்களிடமிருந்து தமிழகத்தை மீட்டெடுத்தார். நரிக்கொரவனின் வாரிசான கொற்கை கமக்கண்ணு நரசிம்ம மதுரையில் பராந்தக நெடுஞ்சடையனிடம் இருந்து வேள்விக்குடி கிராமத்தின் உரிமையைப் பெறுகிறார்.

களப்பிரர்களின் தாக்குதல் பற்றிய குறிப்பு எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய தமிழகம் மற்றும் கேரளாவின் வரலாற்றை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. பாண்டிய மன்னன் அரிகேசரியின் மகன் கோச்சடையன் ரணதீரன் (கி.பி.700-730) மருதூரில் ஆய்மன்னனை தோற்கடித்தது பற்றியும் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. மருதூர் என்பது இன்றைய தமிழ்நாட்டின் அம்பாசமுத்திரத்திற்கு அருகில் இருப்பதாக சில வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறினாலும், வேறு சிலர் கேரளாவின் நெய்யாட்டின்கராவிருந்து வடகிழக்கே 15 கிமீ தொலைவில் அமைந்துள்ள மருதூர் என்று கூறுகின்றனர்.

சங்ககாலப் பாண்டியர் வரலாற்றையும் இடைக்காலப் பாண்டியர் வரலாற்றையும் அறிய உதவும் சான்றாகும். இது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகும். வேள்விக்குடி சாசனம் பாண்டிய மன்னன் பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் மூன்றாவது ஆட்சியாண்டில் அதாவது கி.பி. 768ல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த செப்பேடுகள் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

முன்னுரை

வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் மாடக்குளத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செப்புத் தகடுகள் ஆகும். இது பத்து செப்புத் தகடுகளில் 155 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஒன்று முதல் முப்பது மற்றும் 143 முதல் 150 வரையிலான வரிகள் சமஸ்கிருத கிரந்த எழுத்துக்களில் உள்ளன. மீதமுள்ள வரிகள் தமிழ் வட்டெழுத்து எழுத்துக்களில் உள்ளன. வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். பாண்டிய மன்னன் பழையக முடிக்குடுமி பெருவடி தலைமை ஆசயார்யாள் நரிக்கொரவனுக்கு வேள்விக்குடி கிராமத்தை அன்பளிப்பாக வழங்கியது பற்றி கூறுகிறது. இக்காலத்தில் களப்பிர மன்னன் தமிழகம் (தமிழ்நாடு) மீது படையெடுத்தான். பராந்தக நெடுஞ்சடையன் களப்பிரர்களிடமிருந்து தமிழகத்தை மீட்டெடுத்தார். நரிக்கொரவனின் வாரிசான கொற்கை கமக்கண்ணு நரசிம்ம மதுரையில் பராந்தக நெடுஞ்சடையனிடம் இருந்து வேள்விக்குடி கிராமத்தின் உரிமையைப் பெறுகிறார்.

களப்பிரர்களின் தாக்குதல் பற்றிய குறிப்பு எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய தமிழகம் மற்றும் கேரளாவின் வரலாற்றை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. பாண்டிய மன்னன் அரிகேசரியின் மகன் கோச்சடையன் ரணதீரன் (கி.பி.700-730) மருதூரில் ஆய்மன்னனை தோற்கடித்தது பற்றியும் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. மருதூர் என்பது இன்றைய தமிழ்நாட்டின் அம்பாசமுத்திரத்திற்கு அருகில் இருப்பதாக சில வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறினாலும், வேறு சிலர் கேரளாவின் நெய்யாட்டின் கராவிலிருந்து வடகிழக்கே 15 கிமீ தொலைவில் அமைந்துள்ள மருதூர் என்று கூறுகின்றனர்.

சங்ககாலப் பாண்டியர் வரலாற்றையும் இடைக்காலப் பாண்டியர் வரலாற்றையும் அறிய உதவும் சான்றாகும். இது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகும். வேள்விக்குடி சாசனம்

பாண்டிய மன்னன் பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் முன்றாவது ஆட்சியாண்டில் அதாவது கி.பி. 768ல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த செப்பேடுகள் தமிழ், சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது.

வேள்விக்குடி செப்பேடுகள் வெளியிடப்படுதல்

வேள்விக்குடி சாசனம் பத்து ஏடுகளைக் கொண்டதாகும். இதன் மூலப் பிரதி லண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வேள்விக்குடி சாசனத்தின் இரண்டு படிக்களை (Estampage) டாக்டர் பிளீட் 1893ல் இந்திய சாசன இலாகாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் அப்போது இந்த சாசனமும் அதன் விபரங்களும் வெளியாகவில்லை. கி.பி 1908 இல் திரு.வெங்கையா தனது ஆண்டு அறிக்கையில் (Epigraphical Report 1908/ Part II, Page 63) இந்த சாசனத்தை விரிவாக ஆய்வு செய்து வெளியிட்டார்.

இந்த சாசனத்தில் காணப்படும் வேள்விக்குடி என்ற ஊர் மதுரை மாவட்டம் சோழவந்தான் அருகே இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தற்போது இந்த ஊர் இல்லை. இதன் படிக்களை பிரிட்டிஷ் மியூசியம் இந்திய சாசன இலாகாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த சாசனம் 1923ம் வருடத்து எபிகிராபியா இந்திகா 17ம் தொகுதியில், 291-309ம் பக்கங்களில் திரு.எச். கிருஷ்ணசாஸ்திரியால் வெளியிடப்பட்டது.

வேள்விக்குடி சாசனத்தின் அமைப்பு

பத்து ஏடுகளைக் கொண்ட இந்த வேள்விக்குடி சாசனத்தில் முதல் ஏடும் கடைசி ஏடும் உட்புறம் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. மற்ற எட்டு ஏடுகளும் இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு 18 பக்கங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்த சாசனம் மொத்தம் 155 வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஏடுகள் மற்ற சாசன ஏடுகளைப் போல இடதுபுறத்தில் துளையிடப்படாமல் தலைப்பில் இடதுபுறமாகத் துளையிடப்பட்டுள்ளன. இதனால் இந்த

செப்பேடுகளை ஓலைச் சுவடிகளைப் போல மேலும் கீழுமாகப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டி வரும் என்பது தனிச் சிறப்பாகும். இந்த சாசனத்தின் சமஸ்கிருதப் பகுதி கிரந்த எழுத்திலும் தமிழ்ப் பகுதி வட்டெழுத்திலும் உள்ளன. குறிப்பாக தமிழ்ப் பகுதியில் மெய் எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் புள்ளியிடப்பட்டுள்ளன. சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இருபகுதிகளும் செய்யுள் நடையிலேயே அமைந்து உள்ளன.

(உ-ம்)

“பல்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதியென்னும் பரமேச்வரனால் வேள்விக்குடி யென்னப்பட்ட கேள்வியிற்றரப்பட்டதனைத் துளக்கமில்லாக் கடற்றாணையாய் களப்பிராலிறக்கப்பட்டது என்று நின்றவன் விஞ்ஞாரியஞ் செய்ய நன்று நன்னென்று மறுவலத்து நாட்டானின் பழமையாதல் காட்டி நீ கொள்க வென்ன”

என்று மிக அழகான செய்யுள் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேள்விக்குடி செப்பேட்டின் சமஸ்கிருதப்பகுதியில் பாண்டியர் வரலாறு

சிவபெருமானுக்கு வணக்கம் கூறி மங்கலத்துடன் சமஸ்கிருத பகுதி ஆரம்பிக்கிறது. முதல் இரண்டு சுலோகங்கள் பாண்டிய வம்சத்தின் புகழ்பாடுகின்றன. இந்த வம்சத்தினர் பூ பாரத்தைத் தாங்குவதால் ஆதிசேசனுக்கு ஓய்வு ஏற்படுகிறது என்றும், இந்த வம்சம் அகத்திய முனிவரை புரோகிதராகக் கொண்டது என்றும் கூறுகிறது சுலோகம். பிரளய காலத்திலும் பாண்டிய வம்சம் அழிவதில்லை. இதன் பிறகு பாண்டிய வம்சத்தின் பழைய அரசர்கள் நிகழ்த்திய சாதனைகள் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேருவின் உச்சியில் இரு மீன்களைப் பொறித்தது. இந்திரனுடைய சிம்மாசனத்தில் ஒரு பாதியையும், அவனுடைய மாலையையும் அடைந்தது. உலக மக்களுக்குப் புகலிடமான தேவர்களைத் தூதர்களாகக் கொண்டது.

அகத்தியரால் முடிசூடப்பட்டது. குடிமக்கள் அனைவரும் விரும்பியதைக் கொடுத்தது போன்ற புகழ்பெற்ற இத்தகைய வம்சத்தில் முவுலகம் போற்றும் மாறவர்மன் தோன்றினான். இவன் போரில் பல எதிரிகளை வென்றான். துலாபாரம் நடத்தி அந்த பொன்னை அறிஞர் பலருக்கும் வழங்கினான். இவனது மகன் ரணதீரன் இளஞ்சூரியனோடு போரில் பல்லவமன்னன் தோற்று அஞ்சி ஓடினான். ராஜசிம்மனின் மகனே இந்த சாசனத்தை வழங்கிய ஐடிவவர்மன் ஆவான். இவனுக்கு பாரந்தகன் என்ற பெயரும் உண்டு. இவ்வாறு சமஸ்கிருதப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

வேள்விக்குடி செப்பேட்டின் தமிழ்ப்பகுதியில் காணப்படும் பாண்டியர் வரலாறு

வேள்விக்குடி செப்பேட்டின் தமிழ்ப்பகுதி தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ஆரம்பத்தில் மங்கலச் சொல் ஏதும் இல்லை. ‘கொல்யானை’ என்றே ஆரம்பிக்கிறது. பின்னர் கீழ்க்கண்டவாறு வரலாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அ) பல்யாக முதுகுடுமி பெருவழுதி

வேள்விக்குடி கிராமம் கொற்கை கிழான் நற்கொற்றன் என்ற அந்தணருக்கு சங்ககால பாண்டிய மன்னன் பல்யாக முதுகுடுமி பெருவழுதியினால் தானமாக வழங்கப்பட்டது. நற்கொற்றனை தலைவனாகக் கொண்ட வேதியர்கள் உதவியுடன் அரசனே யாகத்தை நடத்தி. அந்த யாக தட்டிஷணையாக வேள்விக்குடியைத் தானம் செய்தான். தானம் பெற்ற ஊரை நற்கொற்றன் வழிவந்தோர் நீண்டகாலம் அனுபவித்து வந்தனர். பின்னர் களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்த தானம் பறிக்கப்பட்டது.

ஆ) கடுங்கோன்

பின்னர் வந்த பாண்டிய மன்னன் கடுங்கோன் களப்பிரர் ஆட்சியை ஒழித்துக்கட்டி பாண்டிய குல ஆட்சியை மீண்டும் நிலை நிறுத்தினான். இந்த கடுங்கோன் மானம் பேர்த்த தானை வேந்தன் என்று புகழப்பட்டிருக்கிறான்.

இவ்வாறு பாண்டியர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய களப்பிரரை வென்று மீண்டும் பாண்டிய ஆட்சியை நிறுவினார் கடுங்கோன் என்று இச்சாசனம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. கடுங்கோனுக்கு பிறகு ஆட்சி புரிந்த ஆறு பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றி வேள்விக்குடி சாசனம் விரிவாகக் கூறுகிறது.

இ) மாறவர்மன் மற்றும் சேந்தன்

கடுங்கோனுக்குப் பிறகு அவனுது மகன் அவணி சூளாமணி என்ற பெயர் கொண்ட மாறவர்மன் அரியணை ஏறினான். இவன் மலர் மகளை திருமணம் செய்து கொண்டான். எதிரிகளையெல்லாம் அழித்தான். இவனுக்குப் பிறகு சேந்தன் என்பவன் அரியணை ஏறினான். சேந்தனுக்கு செழியன், வானவன் போன்ற சிறப்பு பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

ஈ) மாறன்

சடையனுக்குப் பிறகு அவனது மகன் மாறன் அரியணை ஏறினான். இவனது வெற்றிகள் சாசனத்தில் சிறப்பாக கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் கையில் வேலேந்தி மிகவும் வேகத்தோடு வந்து எதிர்த்தவர்களை நெடுவயல் என்ற இடத்தில் அழித்தான். அதே போல் குறுமடை, மன்னிக்குறிச்சி, திருமங்கை, புவலூர், கொடும்பனூர் ஆகிய இடங்களில் வெற்றி கொண்டு யானை, குதிரை பலவற்றைக் கைப்பற்றினான். குழம்பூர் என்ற இடத்தில் பல்லவனைத் தோற்கடித்தான். இவன் காவிரியைத் தாண்டி மழகொங்கத்தை அடிமைப்படுத்தினான். கங்கராஜனுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டான். பசுபதியான சிவபொருமானை வணங்கினான். கோசஹஸ்ரம், ஹிரண்ய கர்ப்பம், துலாபாரம் போன்ற மகா தானங்களைப் பலமுறை செய்து அந்தப் பொருட்களை வேதம் வல்லார்க்கு வழங்கினான்.

உ) பராந்தக நெடுஞ்செடையன்

மாறனுக்குப் பிறகு அவனது மகன் நெடுஞ்செடையன் அரசனானான். அவனே இச்சாசனத்தை வழங்கிய பராந்தகன் ஆவான்.

இவன் பெண்ணாகடம் என்ற ஊரில் சாடவனைத் (பல்லவனைத்) தோற்கடித்தான். பின்னர் ஆய்வேளையும் குரும்பரையும் வெற்றி கண்டான்.

வேள்விக்குடி சாசனம் பராந்தக நெடுஞ்செடையனின் முன்றாம் ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி.770) வழங்கப்பட்டது. இவனது ஆட்சியில் ஒருநாள் வேள்விக்குடியைத் தானம் பெற்ற கொற்கை கிழானின் வழிவந்த நற்சிங்கன் என்பவன் மதுரை மாநகரில் மனம் கொதித்து கூச்சல் இட்டான். அதைக் கேட்ட அரசன் அவனை அழைத்து விசாரித்தான். விவரத்தை அறிந்த மன்னன் அவன் கூறியதை ஆதாரங்களுடன் நிரூபித்துக் காட்டுமாறு கட்டளையிட்டான். நற்சிங்கன் தன்னிடமிருந்த ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டினான். உடனே பராந்தகன் தன் முன்னோரால் வழங்கப்பட்டதை தானும் வழங்குவதாக அப்போதே உத்தரவிட்டான்.

இந்த நற்சிங்கன் மீண்டும் தானம் பெற்ற அந்த ஊர் முழுவதையும் தனக்கே வைத்து கொள்ளாமல் முன்றில் இரண்டு பகுதியை அந்தணர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தான். சாசனத்தில் தானம் கொடுக்கப்பட்ட ஊரின் நான் எல்லைகளும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த வேள்விக்குடி சாசனத்தை செப்பேட்டில் பொறித்தவன் சுத்தகேசரிப் பெரும் பண்ணைக்காரன் என்று கூறி சாசனம் முடிவு பெறுகிறது. தமிழக வரலாற்றில் வேள்விக்குடி சாசனம் என்பது சிறப்பானதொரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

துணை நூல்கள்

1. எச்.கே.சாஸ்திரி, நெடுஞ்செடையனின் வேள்விக்குடி மானியம், எபிகிராபிக்கா இண்டிகா (1923-1924) தொகுதி 17, இந்திய தொல்லியல் துறை.
2. K.A. நீலகண்ட சாஸ்திரி, பாண்டிய இராச்சியம், லூசாக் பப்ளிகேஷன்ஸ், 1929.

3. கே.ஜி. கிருஷ்ணன், ஆரம்பகால பாண்டியர்களின் கல்வெட்டுக்கள், (கி.மு.300 முதல் கி.பி.984 வரை) வடக்கு புத்தக நிலையம்., 2002.
4. Chitra madavam, History and Culture of TamilNadu., D.K., Publishers, 2019.
5. ஜே.தர்மராஜ்., தமிழக வரலாறு (சங்க காலம் முதல் 2017 வரை) டென்சி பப்ளிகேஷன்ஸ், இராசபாளையம், 2021.
